

MICOYΜΕΝΟC

ζῆσι καὶ ταλαίπωρόν τιν' : οὐ γάρ ; : μακάριον
 αὐτῆ [τί] καὶ ζηλωτὸν ὄνθ'—οὕτω [τ]ι[ς] ἦν— 135
 ..]της ; < : > ἄ[μει]νον οἶδε τά γ' ἑαυτῆ[ς τιν]ος
 τοῦτ' ε[]τουτονί.

] τὸ καθήμενον.

τί τοῦτο ; τοῦτο τίς ποτ' ἐστίν ; : ἔστι γὰρ
 παρά τινος οὗτος ὁ ψιθυρισμός, οἶδ' ἐγώ. 140
 ἀπαλλάγηθ'· ἐν[

tum uersus xviii laceri inter quos haec uerba restant:

146 δακ]τύλιον. [| 149 θαϊμάτ[ι]α[| 150 ἔπειτα προς[| 151 τὴν
 γῆν κροτοῦσαν κα[ὶ | 152 σπείσονθ' . . . τρεπω[| 153 ἔς]τιν
 [το]ιαῦθ'· [ἴκε]τηρίων [| 155 ὃ] καὶ θεοὶ θέλ[οιεν.]. ΡΥ. ἀπίω[μεν]
 θύρας

(? ΓΕΤΑΣ)

κατέλειπον. ἦσι' ἄνθρω[πος.....] παχ[ύς] 160

τὴν ὄψιν ὅς ἄνθρωπ[ος]

τὰ γύναι' ἴν' ἔξωθεν θεωρε[ῖν]

ἄρ' οὗτός ἐστι †δοῦλος καὶ λυω[τός]

ἦσιν ποτ' αὐτῶν θάτερος σα[.....]ε[

τὸν ἄνδρα....γάρ. ὦ πολυτίμητοι θεοί, 165

ἐπὶ πᾶσιν [ὄν]τως, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου,

πίνων δικαίοις ἦσιν ἀνθρώπων [

ἀγαθὸν ἄκουσμ' ἤκεις πρὸς ἡμᾶς· ἀλλὰ τί

]κάμπτετε καὶ πάλιν στέλλετε διδοῦς